

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 20/2016
20.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Р., због два кривична дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. З.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 1К бр. 695/14 од 22.05.2015. године и Вишег суда у Зрењанину 3Кж1 бр. 165/15 од 18.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2016. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Р., адв. З.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 1К бр. 695/14 од 22.05.2015. године и Вишег суда у Зрењанину 3Кж1 бр. 165/15 од 18.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 1К бр. 695/14 од 22.05.2015. године, окривљени Д.Р. оглашен је кривим због два кривична дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне затвора и то за кривично дело описано под тачком 1. изреке пресуде казна затвора у трајању од шест месеци, а за кривично дело описано под тачком 2 изреке пресуде, казна затвора у трајању од два месеца, истом је изречена условна осуда тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од седам месеци и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је применом одредби члана 264. став 1. ЗКП обавезан да плати судски паушал у износу од 3.000,00 динара као и трошкове

кривичног поступка у износу од 6.400,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док су оштећени упућени да имовинско-правни захтев остваре у посебном поступку.

Против првостепене пресуде благовремено су изјавили жалбе окривљени и његов бранилац.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину ЗКж1 бр. 165/15 од 18.09.2015. године преиначена је првостепена пресуда у делу одлуке о кривичној санкцији тако што је другостепени суд окривљеном за кривично дело описано под тачком 1 изреке утврдио казну затвора у трајању од три месеца а за кривично дело описано под тачком 2 изреке оставио као правилно утврђену казну затвора у трајању од два месеца и применом члана 60. став 2. тачка 2. у вези члана 64, 65. и 66. КЗ окривљеном изрекао условну осуду тако што му је утврдио јединствену казну затвора у трајању од четири месеца и истовремено одредио да се она неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Првостепена пресуда је у преосталом делу остала неизмењена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 1К бр. 695/14 од 22.05.2015. године и Вишег суда у Зрењанину ЗКж1 бр. 165/15 од 18.09.2015. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Р., адв. З.М., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и то конкретно повреде одредбе члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или пак да уколико нађе да постоје разлози одлучи у смислу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, а у смислу члана 488. став 2. ЗКП, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Р., адв. З.М., је неоснован.

Бранилац окривљеног Д.Р., у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и то конкретно повреду члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, уз образложење да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен

закон који се не може применити, чиме указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП.

Наиме, према ставу браниоца окривљеног речи које је критичном приликом окривљени „наводно“ упутио овлашћеним службеним лицима ПУ Зрењанин „ко сте ви да вам ја дам личну карту, обучите се добро, видећете ви, радићете на северном полу и биће вам хладно“, као и речи „ти си пулен М., знам ко те је послао, не можете ми ништа ни ти ни он“, немају значење „претње“, „претње на напад“ или „вређање“, нити су те речи могле да спрече овлашћена службена лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира, већ се исте могу окарактерисати само као невоспитано понашање окривљеног. Бранилац надаље истиче да снимање полицијских службеника мобилним телефоном окривљеног није радња која је законом забрањена јер не постоји закон или други пропис који изричито забрањује фотографисање и снимање полицајаца на јавним местима када обављају службену дужност, па и из тог разлога сматра да ни снимање полицијских службеника и записника које је окривљени вршио својим мобилним телефоном критичном приликом, није угрозило нити је омело или на било који други начин спречило да полицајци обаве послове у оквиру своје надлежности, због чега се та радња окривљеног по ставу браниоца не може поистоветити чињенично са квалификацијом кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру.

Истакнуте наводе у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Р., Врховни касациони суд оцењује неоснованим а из следећих разлога:

Одредбом члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру прописано је да ће се казном затвора од шест месеци до три године казнити оно лице које увреди, злостави, прети да ће напасти, покуша да нападне или нападне или на други начин омета овлашћено службено лице у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира.

Упућивање увредљивих речи, псовки и увреда, покушај удаљења са лица места, опирање окривљеног приликом обављања службене радње провере идентитета од стране овлашћених службених лица представља радњу извршења кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одражавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру.

Правноснажном пресудом Основног суда у Зрењанину 1К бр. 695/14 од 22.05.2015. године, окривљени Д.Р. под тачком 1 изреке пресуде оглашен је кривим „да је дана 23.02.2014. године ометао овлашћена службена лица ПУ Зрењанин у пословима одржавања јавног реда и мира по плану акције појачане контроле угоститељских објеката у складу са планом централне акције појачане контроле угоститељских објеката, након што се више службених возила ПУ Зрењанин зауставило испред поменутог објекта, ... окривљени из цепа извадио мобилни телефон и почео да снима полицијске службенике који су се налазили испред

угоститељских објеката, те након што му је оштећени полицијски службеник ПУ Зрењанин М.М. покушао и од истог затражио на увид личну карту, одбио да да, обративши му се речима „нећу да вам дам“, након чега се обратио оштећеним полицијским службеницима ... речима „ко сте ви да вам ја дам личну карту, обучите се добро, видећете ви, радићете на северном полу и биће вам хладно“, да би након што је био упозорен да ће према њему бити употребљено средство принуде уколико одбије да дође до полицијског службеног возила то одбио и на тај начин ометао овлашћена службена лица у обављању послова, да би потом оштећени полицајац ... покушао да га уз тзв. „полугу“ савлада, па је истога одгурнуо у пределу груди, ...“ а затим дана 12.03.2014. године, како је то наведено под тачком 2 изреке правоснажне пресуде, ометао овлашћена службена лица у обављању послова безбедности и одржавања јавног реда и мира и то оштећене полицијске службенике СПИ Зрењанин ... који су вршили редовну контролу саобраћаја ... тако што им је пришао на метар држећи у десној руци мобилни телефон и снимао их, а када му је овлашћени полицијски службеник ... затражио на увид личну карту исту му је предао оштећени Ш.М. ... га упозорио да не омета радњу уклањања возила, то је одбио да учини вређајући их речима „ти си пулен М., знам ко те послао, не можете ми ништа, ни ти ни он“, да би потом оштећени полицијски службеник ушао у службено возило ПУ Зрењанин и почео да пише записник, док је окривљени и њега вређао речима „ви сте пулени М.“ и док је оштећени полицајац писао записник у службеном возилу, све време је телефоном снимао записник ПУ Зрењанин у крупном плану, одбивши да се склони од службеног возила, и на тај начин ометао овлашћеног у вршењу службене радње ...“ чиме је извршио такође кривично дело ометање службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру.

Законска дефиниција кривичног дела ометање овлашћеног службеног лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, приликом одређивања радње извршења овог кривичног дела, на крају употребљава описну формулацију према којој ово дело постоји ако се овлашћено службено лице омета у обављању послова и „на други начин“, што представља фактичко питање које суд решава у сваком конкретном случају.

Како је окривљени Д.Р. према изреци правоснажне пресуде поступајући на напред наведени начин ометао овлашћена службена лица ПУ Зрењанин, приликом вршења службених радњи „вређањем“ и „на други начин“ с`обзиром на то да је истима као што је то описано у изреци првостепене пресуде под тачкама 1 и 2 упућивањем речи „ко сте ви да вам ја дам личну карту, обучите се добро, видећете ви, радићете на северном полу и биће вам хладно“ и „ти си пулен М., знам ко те је послао, не можете ми ништа ни ти ни он“ и при том све време оштећене - полицијске службеника еснимао својим мобилним телефоном док су сачињавали полицијске записнике, указује на то да је окривљени својим понашањем отежавао вршење - обављање послова овлашћеним службеним лицима, за које радње је и

оглашен кривим правноснажном пресудом, па су с`тога супротни наводи браниоца окривљеног оцењени неоснованим.

С`тога, из напред изнетих разлога Врховни касациони суд налази да су неоснована указивања у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Р. да је правноснажном пресудом повређен закон из члана 439. тачка 2) ЗКП односно да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити.

Имајући у виду да је бранилац окривљеног на исту повреду из члана 439. тачка 2. ЗКП указивао и у поступку по редовном правном леку, а другостепени суд изнете жалбене наводе оценио као неосноване, и у образложењу своје пресуде на странама 3 и 4 дао јасне и ваљане разлоге, које Врховни касациони суд у потпуности прихвата као правилне, те на ове разлоге, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП упућује.

С`тога је Врховни касациони суд, из изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**